

Mária je našim vzorom

„Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova“. Táto veta Panny Márie v nás rezonuje a cítime z nej absolútnosť jej odpovede.

Často krát aj my ľahko dávame svoj súhlas, ale neskôr to oľutujeme, inokedy dlho zvažujeme či áno alebo nie, niekedy sa vôbec nemôžeme rozhodnúť, trápi nás čierna mora. Prečo naše ÁNO nám spôsobuje toľko utrpenia? Nedôverujeme ani sami sebe? Alebo čím to je? A myslíte si, že Máriino „nech sa mi stane“ bolo pre ňu také ľahké a jednoduché ako sa to môže zdať alebo vyznieť? Neprebehli azda Máriinou hlavou všetky ťažkosti, ktoré nastanú? Ved' jej za to hrozí ukameňovanie! Všetko sa udialo tak rýchlo, tak prekvapivo. A predsa bola Panna Mária schopná rýchleho rozhodnutia, ktoré nikdy potom neľutovala, a za ktoré jej v našej dobe, rovnako ako aj generácie pred nami, ďakujeme.

Máriino rozhodnutie bolo výsledkom dôvery. Ona, keď jej archanjel Gabriel povedal: „Neboj sa, Mária ...“, uverila Božiemu slovu. A keď sa pýta: „Ako sa to stane? Ved' ja muža nepoznám?“, to neznamená oddaľovanie súhlasu, či nedôvera alebo neistota. Je to len otázka jednoduchej mladučkej dievčiny na tajomstvo, ktoré sa len ťažko pochopí ľudským rozumom. Navyše archanjelova odpoveď by mnohých z nás len ťažko presvedčila, že je niečo také možné. Ale Mária sa s týmto vysvetlení zmierila, stotožnila, ved' (aj my máme vlastnú skúsenosť, že) „Bohu nie je nič nemožné“. Mária sa svojim rozhodnutím, svojim súhlasom, úplne odovzdala do Božích rúk. Pre Boha sa úplne vzdala samej seba, aby sa mohli naplniť slová prorokov. V tej chvíli snád' ani netuší, že sa stáva Božím nástrojom. My ale vieme, že Mária, rovnako ako praví Izraeliti, sa modlila za skorý príchod Spasiteľa. A mnohí Židia tento jeho príchod očakávajú dodnes

Prečo Mária dokázala tak rýchlo uveriť, vzdať sa seba samej a dať Bohu svoj súhlas pre jeho pôsobenie v jej živote? A prečo to nedokážeme aj my dnes? Boh hovorí: „Nebojte sa“ aj napriek tomu sa nedokážeme úplne odovzdať do Božej vôle. Zápasíme so svojou prirodzenosťou a sebedomím. Je to preto, že Panna Mária bola plná Božej milosti. A skrze túto dispozíciu, tento Boží dar je Panna Mária plne disponovaná stať sa Matkou Nepoškvrnenou, Matkou Božieho Syna, Matkou anjelov, svätých a Matkou nás všetkých.

Boh sa stal maličkým, aby sa nám podobal. Stáva sa človekom z lásky k svojmu stvoreniu. On chce v plnosti poznať slabosti človeka na svojom tele. Nie je to možné preto, aby to poznal skrze hriech, ktorého by sa sám dopustil. Ale je to možné tak, že prijme všetky hriechy ľudstva na seba. Minule, aj budúce. Od stvorenia Adama a Evy, až do posledného človeka, žijúceho do posledného súdu. Neustály kolobeh tvorenia, hriechu, výkupnej obeti. Ako to všetko môžeme pochopiť? Môžeme to pochopiť len vtedy, keď sa nás dotkne Božia milosť a „naplní nás“, ak to bude Božia vôľa, aby sme to pochopili. Napokon všetci, ktorí budeme sláviť Narodenie Pána Ježiša, pocítíme radosť z veľkej lásky, ktorá skrze nás bude pôsobiť okolo nás! Snád' až v tej chvíli budeme schopní vzdať sa samých seba ako je to aj v Máriinom prípade. Vzdať sa svojej vôle, a úplne sa odovzdať pôsobeniu Božej lásky v nás. Pripravme predovšetkým svoju dušu na príchod Pána. Očist'me si myseľ a srdce, aby sme sa stali pokornými a maličkými, pripravenými nasledovať Krista v úprimnom sebadarovaní sa bližným.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

**R.: Bože, obnov nás,
rozjasni svoju tvár a
budeme spasení.**

1. Pastier Izraela, počúvaj!
Ty, čo tróniš nad cherubmi,
zaskvej sa.
2. Vzbud' svoju moc
a prid' nás zachrániť.
- R.
3. Bože zástupov, vráť sa,
zhliadni z neba, podívaj sa
a navštív túto vinicu.
4. A chráň ju, ved' ju
vysadila tvoja pravica,
chráň i výhonok,
ktorý si si vypestoval.
- R.
5. Nech je tvoja ruka nad
mužom po tvojej pravici,
nad synom človeka,
ktorého si si ty vyvolil.
6. Už neodstúpime od teba
a ty nás zachováš pri živote
a budeme vzývať tvoje
meno.
- R.

V predvianočnom čase rodičia majú problém: „Čo kúpiť deťom pod stromček? Keďže počas roka sú voči deťom či ich nárokom alebo rozmarom pomerne ústretoví, pred Vianocami ostávajú bezradní pod tlakom tejto otázky.

Prispôbili sme sa trendu, že sa jednoducho dáva niečo pod stromček... Vzpierať sa proti tomu nemá cenu. Horšie je však to, že v našom obdarúvaní, alebo u detí pri prijímaní darov chýba duch. Duch, pri ktorom by si dieťa všimlo, že s darom

súvisí odmena za dobré správanie počas roka, za výsledky v škole či za pomoc doma...

Časté kupovanie a darovanie pozorností bez ducha sa môže vypomstiť. Dieťa sa utopí vo veciach a jeho izba sa zmení na skladiško namiesto útulného domova. Zaplní ju množstvo hračiek, nepotrebných vecí alebo stále zapnutý televízor či počítač. Prevalha vecí zdeformuje povahu i nároky mladého človeka. Dá sa to zastaviť? Po čase zistí, že sám sa stal takým istým nepotrebným človekom v dome a spoločnosti, ako sú zbytočné veci, ktoré ho obklopujú.

Ježiš Kristus v istej chvíli židom odmietol urobiť mimoriadne znamenia, ktoré by dokazovali jeho nadprirodzený pôvod. Odmietol ich hromadiť pred tými, ktorí tieto znamenia už vopred pokladali na zbytočné. Tak totiž už boli zdeformovaní mŕtvymi predpismi. Potom ich už nič nemohlo potešiť ani dodať im nádej.

Prichádzajú Vianoce. Starodávne proroctvo hovorí, že v tých dňoch príde Emanuel, čiže Boh bude s nami. Táto skutočnosť by sa mala odraziť aj vo vzájomných postojoch v našich rodinách. Ide o záležitosť Ducha, ktorý predchádza každý dar a oživuje jeho odovzdávanie. V predvianočnom čase by ho mohol vhodne priblížiť rozhovor s deťmi. Vtedy, keď sa pripravujú na spoveď, dajú sa usmerňovať aj ich túžby do novej podoby. Potom budú mať iné nároky a formy vzájomného správania. Potom dokážu prijať starodávne vianočné proroctvo o Emanuelovi, o Bohu, ktorý je s nami. Božiu prítomnosť potom môžu sprevádzať aj symbolické pozornosti pod stromčekom.

Dajme si tú námahu a urobme potrebné kroky k zblíženiu s deťmi. Potom bude v našej rodine Boh s nami, Emanuel. A začnú sa opravdivé Vianoce.

Milan Hudaček, SJ

- V utorok 22.12.2009 budeme spovedať starých a chorých, ktorých ste nahlásili v sakristii.
- V piatok 25.12.2009 na Prvý vianočný sviatok sa pri všetkých svätých omšiach uskutoční farská ofera. Vybierané finančné prostriedky z tejto ofery budú odovzdané nášmu duchovnému otcovi, ako vianočný darček od višťuckých farníkov.
- V sobotu 26.12.2009 na Druhý vianočný sviatok bude farská svätá omša o 9,15 h. sprevádzaná dychovkou „Vištučanka“ a chrámovým speváckym zborom „Nádej“.
- V nedeľu 27.12.2009 na sviatok Svätej Rodiny si manželia našej farnosti obnovia svoje manželské sľuby.

Sväté omše v 4. Adventnom týždni (C)

21.XII. pondelok

17.00 Za + Fridricha a Annu Jurčovičových, synov, dcéru a zaťa

22.XII. utorok

17.00 Za zdravie a Božiu pomoc (Dzíbellová)

23.XII. streda

17.00 Za + Alexandra

24.XII. štvrtok

7.00 Na úmysel ordinára

Koniec Adventného obdobia

25.XII. piatok

00.00 (polnočná) za + Jána

8.00 (pastierska) Za + Jána a Teréziu

9.15 (farská) Za farníkov

26.XII. sobota

8.00 Za + Antona a Helenu Minárikových, synov a dcéry

9.15 Za zdravie, Božiu pomoc a potrebné milosti pre Valériu

Upratovanie kostola č.d. 176 – 202

27.XII. 1. nedeľa po narodení Pána (C)

Svätej rodiny, Ježiša, Márie a Jozefa

8.00 Za + Rudolfa Jurčoviča

9.15 Za farníkov

Liturgický kalendár

21.XII. pondelok	sv.Peter Kanízus, kňaz, učiteľ Cirkvi
22.XII. utorok	sv.Adela, opátka
23.XII. streda	sv.Viktória, mučenica
24.XII. štvrtok	sv. Adam a Eva – Štedrý deň
25.XII. piatok	Narodenie Pána – prikázaný sviatok
26.XII. sobota	sv. Štefan, prvý mučeník - sviatok

Svätá noc keď na zem sadá
Ježiš cestu do srdc hľadá.
Príjmite ho vrele, vrúcne.
Nech nás jeho láska hreje,
Prežiarí tmy beznádeje,
V prítomnosti aj v budúcnosti.

Anjel ÚTECHY

Mt 17,4

Útechu potrebujeme vždy vtedy, keď utrpíme nejakú stratu, keď zanikne priateľstvo, hlboko nás raní nejaký človek, alebo od nás navždy odíde milovaná bytosť. Keď sa pozrieme na jazykové vyjadrenie, vidíme, aká rozmanitá býva skúsenosť s útechou. Nemecké slovo pre útechu (Trost) vychádza z toho istého základu ako slovo pre vernosť (Treue). Teda súvisí s pevnosťou, pevným postojom. Kto utrpel stratu, stratil svoju rovnováhu. Potrebuje niekoho, kto mu poskytne stálosť, kto bude pri ňom pevne stáť. V gréckej Biblii sa slovo utešiť vyjadruje ako parakalein. Znamená: privolať, pozvať, požiadať o pomoc, povzbudiť, utešiť, prihovoriť sa dobrým slovom. Kto trpí nejakým nedostatkom, potrebuje anjela, aby pri ňom stál, aby mu pomohol vždy, keď to bude potrebovať, a aby mu povedal pár hrejivých slov. Pre Grékov spočíva útecha predovšetkým v reči, vo vyrieknutí slov, ktoré opäť dajú nejaký zmysel nezmyselnosti, ktorá spočiatku sprevádza každú stratu. No slová útechy sa nesmú vyslovovať len preto, aby sme niekoho „umlčali“. Takéto slová sú mlátením prázdnej slamy. Pri takomto utešovaní sa človeku neprihovám, ale moje slová ho mŕňajú. Hovorím niečo, o čom nie som sám presvedčený. Beriem do úst slová, ktoré neposkytujú nijakú oporu a neodhaľujú ani nijaký zmysel. Utešovať však znamená prihovárať sa niekomu slovami, ktoré sú určené iba jemu a preniknú až do jeho srdca. Utešovať znamená nájsť a vysloviť slová vychádzajúce z môjho srdca, a nie uchylovať sa k prázdny frázam. Utešovať znamená vyrieknuť slová, ktoré sa dotknú srdca postihnúť, ktoré mu otvoria nové horizonty a poskytnú mu pevnú oporu.

Utešovať sa po latinsky povie consolari. To znamená byť s tým, kto je sám, opustený so svojou bolesťou, svojou stratou, svojou núdzou. Utešovať potom znamená vstúpiť k niekomu, kto sa uzavrel do seba, komu núdza zavrela ústa a srdce. To nedokáže každý. Nie každý má odvahu zaklopať na dvere človeku, čo sa zabarikádoval so svojou bolesťou. Nie každý má odvahu vstúpiť do domu smútku, v ktorom ho čaká priepastná núdza a osamelosť niekoho iného. Byť s tým druhým znamená aj znášať spolu s ním jeho bolesť a zotrvať pri ňom. Toho druhého nemôžem utešiť zvonku tým, že siahnem po pobožných slovách, ktoré som si niekde prečítal. Musím k nemu vstúpiť. Musím vydržať v jeho dome temnoty, rozorvanosti, utrpenia. Ak budeš schopný vstúpiť do domu smútku, smútiaci sa ti poteší ako anjelovi útechy. Uvedomí si, že ho v tebe navštívil Boží posol, ako „Vychádzajúci z výsosti“ (Lk 1, 78).

Od nepamäti sa trpiaci ľudia dovolávali anjela útechy, aby k nim prišiel a zostal s nimi. Johann Sebastian Bach to pôsobivo ospieval v tenorovej árii z kantáty k sviatku svätého Michala: „Zostaňte, anjeli, zostaňte so mnou! Z oboch strán ma podopierajte, aby sa mi noha nepošmykla.“ Je to vrúcna pieseň, v ktorej je vyslovená dôvera, že nie sme sami so svojim utrpením, ale že nás sprevádzajú Boží anjeli, ktorí pri nás vytrvávajú dovtedy, kým sa naša bolesť nepremení na chválospev. Želám ti, aby ťa v žiali tiež utešoval anjel, aby ti opäť prepožičal pevnosť, keď stratíš pôdu pod nohami. Aby sa ti dobroto prihovárať, keď od bolesti stratíš reč, aby ťa navštívil v tvojej osamelosti a aby ti dal pocit, že už nie si sám, že po tvojom boku stojí anjel a sprevádza ťa na všetkých tvojich cestách. Keď vieš o svojom anjelovi útechy, môžeš s útechou čeliť svojmu smútku a nemusíš ho obchádzať. Žiaľ liečený útechou ťa už nebude ochromovať, ale uvedie ťa hlboko do tajomstva tvojho vlastného bytia a do tajomstva Ježiša Krista, ktorý zostúpil do nášho smútku ako „útecha celého sveta“.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobry Ježišu,

dnes by som rád prežil túto chvíľu spolu s apoštolmi v čase, keď si ich vzal so sebou na vysokú horu. Tvoja prítomnosť v Eucharistii je svedectvom, že chceš aj mňa vziať k sebe, že na mňa čakáš, že sa so mnou túžiš stretať, že mi chceš zjaviť tvár svojej prítomnosti. Ďakujem ti, že môžem byť v tvojej blízkosti, ďakujem ti, že mi darúvaš svoju blízkosť a prítomnosť. Si jednoducho tu a ja môžem byť jednoducho tu tiež.

Keď apoštolí s tebou vystúpili na vrch Tábor, tvoja tvár im v jednej chvíli zažiarila v takom svetle, že dokázali iba povedať: Pane, dobre je nám tu.

Pripomína mi to chvíle, keď ľudia nevedia nájsť slová, ktorými by vyjadrili to, čo prežívajú, a iba povedia - dobre je nám, tu.

Pane, ty vieš, koľkokrát nemôžem povedať - dobre je nám tu. Je to vtedy, keď prežívam chvíle, ktoré sú ťažké, nepríjemné, chvíle napätia a nedorozumení, chvíle bolesti, opustenosti, smútku. A iste by som mohol vyratúvať veľmi mnohé veci.

Chcem ti však hovoriť o veciach, udalostiach, chvíľach, ktoré sú pre mňa chvíľami, o ktorých môžem povedať - dobre mi je tu.

Dobre mi je, Pane, keď vidím, že ťa ľudia majú radi.

Dobre mi je, Pane, keď sa môžem modliť a modlitba sa mi stáva silou v mojom každodennom živote.

Dobre mi je, Pane, keď ľudia nachádzajú cestu k odpusteniu a zmiereniu.

Dobre mi je, Pane, keď ťa ľudia objavujú ako svojho Pána a Spasiteľa.

Dobre mi je, Pane, keď ťa môžem chváliť s čistým a milujúcim srdcom.

Dobre mi je, Pane, keď vnímam, koľkými darmi a milosťami si ma obdaroval, a viem ti byť za to vďačný.

Dobre mi je, Pane, keď môžem žiť z tvojho Ducha a z tvojho slova.

Dobre mi je, Pane, keď môžem žiť v láske k tebe a k druhým.

Dobre mi je, Pane, keď sa ľudia majú navzájom radi.

Dobre mi je, Pane, keď rodičia milujú svoje deti a keď rodičom nechýba láska ich detí.

Dobre mi je, Pane, keď manželia objavujú veľkosť svojho zasvätenia vo sviatostnom manželstve.

Dobre mi je, Pane, keď kňazi a rehoľníci verne žijú svoje povolanie a vidno na nich šťastie z toho, že sú s tebou.

Dobre mi je, Pane, keď tvoja Cirkev je spoločenstvom, v ktorom platí, že všetci majú jedno srdce a jednu dušu.

Dobre mi je, Pane, keď starí, opustení, bezdomovci sa nevzdávajú dôstojne žiť svoj život a neprepádajú ľahostajnosti a beznádeji.

Dobre mi je, Pane, keď starí, opustení, ľudia bez domova nachádzajú pomoc u druhých.

Čo by som ti chcel a mohol, Pane, k tomu ešte pridať?

Vyrozprávam ti to v tichu sám...

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

Nebola v ňom láska

Stalo sa to krátko pred Vianocami. Bol som na pochôdzke starobincom. Do izby starého pána, ktorý býval sám, priniesli ešte pred štvrtíhodinkou balík. Preto som sa nedivil, že na moje zaklopanie spočiatku neprichádzala odpoveď. „Aha, vianočný balík!“ pomyslel som si. A tak to aj bolo. Keď sa nakoniec ozvalo: „Ďalej!“ starý pán stál pri stole a prehraboval sa v práve otvorenom balíku.

Na prvý pohľad bolo zrejmé, že je to štedrý dar. Neskôr som sa dopyčul, že odosielateľka, dcéra starého pána, bola bohatá obchodníčka. V tom čase všetci ľudia trpeli núdzou a nedostatkom. Boli to hladové roky po druhej svetovej vojne. A v tom balíku boli cigarety, tabak, koňak, červené víno, zimné topánky, teplé veci - teda všetko, po čom človek môže túžiť.

Ale starý pán nad tým všetkým len strúhal namrzenú tvár. Nebol na nej ani záblesk radosti. „Ale, pán Maier,“ povedal som, „ako sa môžete nad takým vianočným balíkom tak smutne tváriť? Sú v ňom predsa samé dobré veci!“ Vtedy sa starý pán na mňa pozrel a povedal: „Nie je v ňom láska.“

Potom začal rozprávať o bohatej dcére. Balík dala zabaliť zamestnancom. Zobrala lacnú vianočnú kartu s predtlačným textom a pod to napísala: „Tvoja dcéra Luisa a zať.“ Nič viac, nijaké osobné vianočné pranie, nijaká návšteva, ani pozvanie: „Osláv sviatky s nami!“

S mimoriadnym vkusom vybrané darčeky mali všetky ešte visačku s cenou, aby starý otec videl, koľko naňho minuli. Mal pravdu: „Nebola v ňom láska.“

Ani najkrajšie a najdrahšie dary nemajú cenu a nemôžu urobiť radosť, ak v nich niet lásky.

lectio divina

Poskočme s radosťou

Lk 1,39-45

³⁹V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do judského mesta v hornatom kraji. ⁴⁰Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. ⁴¹Keď Alžbeta počula Máriin pozdrav, pohlo sa dieťa v jej lone a Alžbetu naplnil Duch Svätý. ⁴²I zvolala hlasno: Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho lona! ⁴³Ako to, že matka môjho Pána prichádza ku mne? ⁴⁴Hľa, len čo mi v ušiach zaznel tvoj pozdrav, od radosti sa pohlo dieťa v mojom lone. ⁴⁵Blahoslavená, ktorá uverila, lebo sa splní, čo jej oznámil Pán.

Ďalšie čítania: Mich 5,1-4; Ž 80,2-3.15-16.18-19; Heb 10,5-10

ČÍTANIE:

Márii netrvalo dlho, kým sa pobalila a vydala na cestu po tom, čo jej anjel Gabriel oznámil úžasnú novinu, že jej sesternica Alžbeta počala syna v starobe (Lk 1,36). Teraz počula udivujúcu novinu o sebe. Božie zvesti a konanie boli pochopené rôzne; záviselo to od konkrétneho jednotlivca. Abraháмова žena Sára, keď jej bolo oznámené, že sa stane matkou vo svojom pokročilom veku, sa smiala (Gn 18,22). Zachariáš, Alžbetin manžel, pochyboval, a preto počas Alžbetinho tehotenstva ohluchol (Lk 1,20). Mária, napriek

všetkým svojim pochybnostiam a úzkostiam, jednoducho prijala to, čo od nej Boh žiadal:

„...som služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova...“, (Lk 1,38).

Máriin príchod k sesternici Alžbete ohlásil hlasný pozdrav, ktorý spôsobil prekvapujúcu udalosť. Dieťa v Alžbetinom lone sa od radosti pohlo. Alžbeta už v tomto čase asi bola na pohyb dieťaťa zvyknutá. Prekvapujúcou vecou je však to, že tento pohyb spôsobil Duch Svätý. A Alžbeta, naplnená Duchom Svätým, „spoznáva“ a vyhlasuje Máriu za matku Pána a požehnáva jej poslanie.

Tento krátky úryvok sa často označuje ako návšteva. Nielen Mária navštevuje Alžbetu, ale aj Ježiš po prvýkrát navštevuje „svoj ľud“. Ján, stále ukrytý v Alžbetinom lone, spoznáva Ježiša ako Mesiáša a radostne poskočí.

Áké vzácne stretnutie to muselo byť pre dve tehotné matky a pre deti, ktoré nosili! Áké povzbudenie pre Alžbetu a Máriu! Máriina viera ju musela neuveriteľne posilniť. Ako Alžbeta požehnáva Máriu, Alžbeta opakuje Márii slová anjela Gabriela (Lk 1,28.30-33).

MEDITÁCIA:

• Uvažujme, ako sa Mária mohla cítiť pred a po svojej návšteve u sesternice Alžbety. Na jednej strane je tu Alžbetina úžasná novina o počatí v starobe po celom jej bezdetnom živote. Ale ako by Alžbeta, žena kňaza Zachariáša, mohla pochopiť Máriinu novinu? Uverila by jej, alebo by sa jej stránila?

• Naplnená Duchom Svätým Alžbeta prehovorí a označuje Máriu za matku dlho očakávaného Mesiáša. Ako sa mohla cítiť Mária po týchto slovách? Verše po dnešnom čítaní nám to vysvetľujú (Lk 1,46-56).

• Uvažujme o tom, ako Duch Svätý viedol Alžbetu a Máriu. Už ste niekedy zažili, ako vás Duch Svätý viedol? Čo si pamätáte z týchto momentov?

MODLITBA:

Ž 80 je srdcervúcou prosbou k Bohu, aby obnovil izraelský národ. Pripojme sa k Žalmistovi a volajme k vernému Pastierovi (Bohu), aby vyslobodil ľudí, ktorých poznáme a ktorí ho nenasledujú. Prosme Boha, aby obrátil k sebe zatvrdnuté srdcia ľudí v našej krajine. Niekedy aj naše srdcia potrebujú určitým spôsobom zmäknúť. Boh nám prisľúbil, že odstráni z nášho tela srdcia kamenné a dá nám srdcia z mäsa (Ez 11,19). Poprosme Boha, aby nám pomohol rozpoznať vedenie Ducha Svätého, a prosme aj o vieru a odvahu poslúchať jeho konanie.

KONTEMPLÁCIA:

Boh je často opísaný ako pastier. Uvažujme nad spôsobmi, ktorými nás Boh vedie osobne a ktorými vedie celé národy, keď mu to dovoľia. Meditujme nad titulom, ktorý bol daný Ježišovi - Princ pokoja. Micheášovo proroctvo nám bolo dané asi sedemsto rokov pred Ježišovým narodením. On nebol jediný, kto prorokoval Ježišovo narodenie. Stopäťdesiat rokov neskôr, to tiež oznamuje Jeremiáš. Jeho slová sme čítali v nedeľnom čítaní pred tromi týždňami. (Jer 33,14-16). Uvažujme o Micheášovom proroctve.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku